

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie: 1-2. - 1926

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 208. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613289056/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

indlod sig da i Samtaler med ham, under hvilke hun udfoldede saamegen Kløgt, og viste et saa sikkert Blik baade for Begivenheder og Personer, at Adalbert undrede sig derover, og tidt glemte sin Plan at flye hendes Selskab.

Casimir var i dette Foraar sielden hjemme, og kun af og til hørte man Knaldet af hans Gevær og Fidelios Giøen i Skoven; ja undertiden blev han endog ude om Natten, og streifede da, som Michael fortalte, omkring paa de ufremkommeligste Steder. Emilie og han talte nu kun lidet til hinanden, og dog stod han tidt ved hendes Side, naar hun gik fordybet i Samtale med Adalbert, og mindst syntes at tænke derpaa.

En Aften i Mørkningen overraskede han dem begge i et eenligt Lysthuus, hvor de toge Plads for at undgaae et pludseligt Regnskyl. Et bittert Smil fremtrængte sig paa hans Læber, da han saae dem, men istedenfor hurtig at gaae igien, som han pleiede, satte han sig denne Gang ved deres Side. »Skal De ikke paa Jagt i Nat?« spurgte Emilie. »Nei,« svarede han, »Aftenen er mørk og regnfuld, Taagerne farve Maanens Kinder graae, den rødmer ikke mere, som den pleier, og ligner i Aften Qvinderne, thi de skulle tidt heller ikke rødme om Natten, ja neppe engang i Tusmørke.« — »Da forsikkrer jeg Dem paa, at der gives Vittigheder, hvorover jeg rødmer baade ved Dag og ved Nat, men det er rigtignok ofte paa deres Vegne, som sige dem,« svarede Emilie. — »Jeg skal ikke længe sætte Deres Undseelse paa Prøve,« sagde han, »jeg kommer blot for at sige Adalbert, at Onkel Czernim spørger efter ham.« — »Er Onkel Czernim her?« raabte Adalbert og sprang op. — »Han kom nylig, og dog har jeg alt havt en Strid med ham.« — »Hvorom?« spurgte Emilie. — »Om Damernes Taushed, han paastod, at